

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 30 Noembrie st. v.

Este în natura lucrurilor, că libertățile publice nu se pot susține în țările coroanei ungare, fără-ca să ne folosim și noi de ele.

Este drept de alegere: ne folosim și noi de el. Este drept de întrunire: ne folosim și noi de el. Este libertate de presă: ne folosim și noi de ea. Sînt unde drepturi de autonomie: profităm și noi de ele întocmai ca concetățenii noștri maghiari.

Problema de a menține instituțiunile liberale, fără-ca să ne folosim și noi de ele, această problemă nici chiar dl Tisza n'a putut să o rezolve. — Astfel întreaga noastră legislațiune se desvoltă în sens reacționar, și din zi în zi Maghiarii renunță tot la mai multe libertăți publice, numai ca să nu profităm și noi de ele.

Am ajuns în cele din urmă și la sacrificarea autonomiei comitatense.

Dintru început concetățenii noștri maghiari au pus toată greutatea pe alegeri. Ei au acordat dreptul de alegător fostilor nobili fără de cens, au favorizat clasele culte și au prescriș în deosebi pentru Ardeal un cens destul de mare, pentru-ca noi să avem puțini alegători. Cu această lege electorală, ajutați de sistemul coterșirilor și lucrând cu întregul aparat al puterii publice, ei au și ajuns să-și creeze aproape pretutindenea majorități. Mai erau însă pe ici pe colo prin comune și prin unele comitate parte majorități, parte minorități însemnate, care accentuau caracterul poliglot al statului.

S'a mai creat dar' și votul viril pentru comune și pentru congregațiunile comitatense.

Nici acesta n'a putut însă să ne scoată de pretutindenea, și puterea publică trebuia să ne facă violențe în alegeri, dacă voia cu ori-ce preț să scape de opozițiunea noastră.

Maghiarii au aprobat violența, când ea ni se făcea nouă: în urmă li s'a făcut și li se face și lor.

Abia mai târziu, când au vădit, că nu e încă ajuns scopul prin depărtarea noastră dela urna electorală, puterea publică a căutat chipuri să ne lipsească de exercițiul dreptului de întrunire. Și, când e vorba de acest drept, pozițiunea îi este mult mai ușoară, căci țeara nu prea are legi lămurite în această privință și aproape totul atîrnă dela bunul plac al celor ce dispun de putere. Ni s'a făcut dar' violența fără-ca cei-ce o făceau să între în conflict vedit cu vre-o lege. Astfel noi nici că ne maibucurăm astăzi de

acest drept: putem să ne întrunim, când îi vine guvernului, comitelui-suprem ori solgăbirăului, la socoteală să ne permită întrunirea. Altfel sîntem disolvați cu bationetele și chiar pedepsiți. Sînt acum câteva luni s'a oprit un banchet ce se proiectase în onoarea unor redactori achitați de judecătoria lor legală. Puțin în urmă s'a disolvat o reuniune agricolă înființată pe bazele altor reuniuni de același fel, care există. Chiar pentru oprirea întrunirii congresului bisericesc al greco-orientalilor s'au găsit chipuri și moduri.

Toate aceste opriri și disolvări sînt acte de violență: Maghiarii le aprobă; o să vină rîndul și la ei. Le-au aprobat odată și Germanii din Torontal, și le-a venit rîndul, când lumea le era mai dragă.

Ne-a mai rămas libertatea de presă: ni s'a făcut și aici violență. Căci un act de violență a fost desființarea curții cu jurați din Sibiu. — Ce libertate de presă mai e aceea, când la tot cuvîntul, pe care îl scriu, trebuie să-mi aduc aminte, că nu publicul, al căruia organ mă pretind, ci adversarii mei au să mă judece?! — E de sine înțeles, că acestia mă vor condamna: vorba e numai când are să le vină la socoteală a mă trage în judecată. Și dacă cu toate aceste spunem adevărul fără de sfială, ca-și-când am trăi într-o țeară, în care libertățile publice se respectă pentru toți deopotrivă, e fiindcă scim, că condamnarea noastră nu va putea fi în nici un cas decât un act de violență, săvîrșit de nisce oameni onesti, care însă nu sînt competenți a ne judeca, e fiindcă ne mai rămîne apelul la instanța superioară a opiniunii publice generale, e fiindcă sînt oameni aceia, care ne vor judeca, și scim, că-și vor face și ei înșiși muștrări, dacă ne vor condamna.

Un verdict de condamnare pronunțat de curtea cu jurați din Sibiu ne-ar fi omorît: unul pronunțat de cea din Cluj ne ridică la o nouă viață.

Căci afară de noi și de Maghiarii mai sînt și alți oameni prin împregiur, și ori-și-ce act de violență, care ni se face cu aprobarea Maghiarilor, este o binefacere pentru noi, și o nenorocire pentru cei ce-l aprobă.

Și de aceea guvernul vrea să aibă legi, care îi dau dreptul de a ne strînge în chingi, fără-ca să pară a fi săvîrșit un act de violență, legi reacționare, care restrîng libertățile publice, de care ne folosim și noi.

Dați-mi aceste legi, — le dă guvernul Maghiarilor, — că față cu noi n'o să usez de ele, ci numai față cu ceilalți, dați-mi-le, ca să nu fiu silit a călca în fiecare zi câte o lege, căci se alarmează lumea, și în lume trăim cu toții.

Și-i vor da Maghiarii guvernului legea, pe care o cere, vor renunța la drepturile, pe care le avem cu toții, numai ca să nu ne folosim și noi de ele, vor în-

ta în sens reacționar până acolo, unde nici majoritatea, pe care și-o fac în dietă, nu le va mai folosi nimic.

Acesta e mersul firesc al lucrului.

Astăzi, chiar astăzi, nu mai e cu putință în Ungaria o majoritate, pe care nu o voiesce guvernul: preste câțiva ani ori-și-cine, pus odată în fruntea guvernului, are să fie singur stăpîn.

Nu am fost nici odată prea mari admiratori ai sistemului constituțional: constituționalismul maghiar ne-a dus însă mai departe decum credeam, că vom putea ajunge vreodată. Dl Tisza a știut să ne convingă, că este cu mult mai comod a duce prin constituționalism la cel mai nesfîit absolutism, decât să fii om onest și să spui pe față, că mulțimea e proastă și nu știe să-și caute ea însăși de interesele ei.

Vieți de om de-arîndul Maghiarii s'au luptat pentru autonomia comitatensă și toate opintirile făcute în sens reformativ au fost zadarnice: acum desființează ei înșiși libertățile publice, șterg ei înșiși autonomia comitatensă.

Și ceea-ce îi dă întregului curent un fel de notă tragică, e că ei nu simt, că de mult ne vine nouă la socoteală ceea-ce fac, ba putem chiar să li-o spunem aceasta, fără-ca să ne putem teme, că au să-și vină în fire.

Dar' nu e treaba noastră să-i abatem pe Maghiarii din cale, când îi vedem porniți contra propriilor lor tradițiuni.

Situațiunea în România.

Nu ne putem dumeri, — am dis, — asupra atitudinii, pe care o ia coalițiunea în politica externă a României.

„Mai presus de toate, — ni se spune în manifest, — țeara este aproape unanimă a constată, că în relațiunile noastre exterioare, prin guvernul acesta se exercită o politică *ocultă*, lipsită de sinceritate, care în trecut ne-a atras umilințe dureroase, ear' în viitor ne inspiră temeri chiar pentru existența statului român“.

Prea „ocultă“ e dar' politica actualului guvern, prea „puțin sinceră“, ea pune în joc chiar „existența statului român“: coalițiunea promite a face o politică mai puțin ocultă și mai sinceră, fără îndoială — pentru-ca astfel să salveze existența statului.

Nu scim acum față cu cine e „ocultă“ și nesinceră politica actualului guvern, față cu țeara, ori față cu străinătatea, și din care parte este amenințată existența statului român.

Motivînd coalițiunea, manifestul dăce între altele:

„În fața situațiunii grave, în care se găsește România, în raport cu evenimentele din afară și a îngrijirii legitime și generale de a vedea în capul țării un guvern necapabil și neprevădător și astfel putînd provoca o furtună, care să pericliteze și țeara și tronul...“

E, prin urmare, vorba de o furtună, care acum, în fața evenimentelor din afară, ar putea să pericliteze țeara și tronul.

Furtuna aceasta unde are să se producă?

Chiar în țeară.

Cine are să o producă?

De sigur nu guvernul, ci opozițiunea.

Care va să dăcă, coalițiunea amenință cu revoluțiune chiar acum, în fața evenimentelor din afară: coalițiunea este ea însăși ceea-ce „inspiră temeri chiar pentru existența statului român“.

Dar' manifestul e și mai explicit.

„În fața dar' a unui guvern discreditat, — ne dăce el, — ca cel actual, care în mijlocul conflagrațiunii orientale ce ne amenință, nu va putea găsi sprigin în țeară și prin urmare nici va putea fi în stare de a face față împregiurării...“

Adecă coalițiunea s'a făcut, pentru-ca țeara, în fața conflagrațiunii orientale să nu dea actualului guvern cuvenita spriginire, pentru-ca actualul guvern să nu poată face față angagiamentelor, pe care le va fi luat ori le va fi luînd de aici înainte.

Coalițiunea nu condamnă politica urmată de actualul guvern, ci susține numai, că acest guvern nu poate răspunde la angagiamentele, pe care le ia, că primind ea însăși aceste angagiamente, va putea mai bine să răspundă la ele, că ea va produce o furtună și va pune în pericol țeara și tronul, dacă și acum, în mijlocul conflagrațiunii, tot dl Ioan Brătianu va rămîne în fruntea afacerilor.

Cu desevîrșire explicit e programul partidului liberal-național.

Extragem din el numai părțile, din care ne lămurim asupra acestui punct.

Da, o afirmăm, dacă va mai dura acest guvern, faptele, deprinderile și nelegiurile sale vor înfrîni asupra înșei moravurilor acestei națiuni iubitoare de ordine, de progres, și mai presus de toate, de legalitate. Da, dacă acest guvern va continua a mai conduce destinele acestei țări, el va săvîrșea moravurile, și crușimea va schimba caracterul acestei națiuni pacifice și blînde!

Voim și vom stărui a da României un guvern, care și înlăuntru și înafară să pună mai presus de toate voința națiunii, drepturile și interesele ei.

În deafară voim o politică românească; repudiăm ori-ce politică de aventură, ținem a trăi bine cu toate statele, cu toate națiunile. Nu înțelegem a ne amesteca în afacerile lor interne, dar' reclamăm același neamestec al străinilor în afacerile noastre proprii. Vom apăra cu energie în contra ori-cui integritatea hotarelor noastre și independența statului român în toată deplinătatea sa. Ca și în 1875, și încă mai mult decât în 1875, reclamăm o deplină independență în dirigerea și îndestularea intereselor noastre economice. Nu înțelegem prin concesiuni sau prin aservirea țării pe terenul economic să cumperăm spriginul politic al cutăreia sau cutăreia putere străină. Revindicăm pentru națiune, pentru reprezentațiunea ei, dreptul de a controla afacerile exterioare ca și cele interioare ale României.

Nu permitem și nu vom permite nimenui ca să conducă politica noastră externă în deafară de voința și controlul națiunii.

Ne rezervăm a reveni asupra cestiunii. Decamdată ne mărginim a da expresiune convingerii, că se înșală coalițiunea, dacă crede, că oamenii cu minte iau în serios amenințările ei.

Dl Ioan Brătianu a făcut un răboiu, fără-ca să fi suspendat o singură libertate publică, tocmai pentru-ca să producă pretutindenea convingerea, că Români, fie ei la guvern, fie în opozițiune, își iubesc prea mult țeara, decât să creeze guvernului lor, ori-care ar fi el, greutăți serioase chiar în mijlocul unei conflagrațiuni.

Oameni ca Lascar Catargiu, generalul Florescu, D. Brătianu, G. Vernescu, oameni ca Cogălniceanu, nu-l vor desmînti pe dl Ioan Brătianu.

Revistă politică.

Sibiu, 30 Noembrie st. v.

În ședința dietei ungare dela 10 a l. c. n. s'a continuat desbaterea asupra proiectului de lege pentru prelungirea perioadului dietal. Evenimentul zilei a fost discursul contelui Albert Apponyi, din care facem la alt loc un extras mai lung. În contra proiectului mai vorbiră Ioan Kállay, Emeric Ivánka și Petru Truța. Dl Truța combătuse un period lung de mandat, deoarece prelungă aceasta majoritatea și guvernul es din contactul, ce trebuie să-l aibă cu poporul, și ușor pot să lucreze în poșta intențiunilor acestuia. Tendința centralizatoare a guvernului restrânge astfel drepturile poporului într-o măsură tot mai mare. Parlamentul va perde din viață înaintea poporului și înaintea străinătății în acea măsură, în care nu se mai poate privi de efluxul voinței poporului. Aceasta, — țise dl Truța — abstracție făcând dela presiunea și corupțiunea, ce se manifestă cu privilegiul alegerilor, se întâmplă deja acum și mai cu seamă pentru aceea, pentru că legea electorală nu se bazează pe principii legale îndreptățiri, pentru că în Transilvania așa dîcînd aleg numai cei privilegiați și funcționarii, până-ce poporul e din cauza unui cens din măsură afară mare exclus cu totul dela alegeri. Până atunci, până când nu se va regula legea electorală în privința aceasta, vorbitorul nu poate să consimță cu o prelungire a mandatului. Dl Truța primesce apoi proiectul de conclud al d-lui Irányi cu acel amendament, ca guvernul să prezenteze un proiect, ce să se bazeze pe întreaga parte meritorie a legii electorale și pe principiul egalei îndreptățiri.

Sciri de o mai mare valoare n'au sosit în aceste din urmă zile decât pe deoparte, plecarea subcomisarilor turci din Filipopol și declarațiunile ce ar fi făcut acolo, retragerea misiunii lui Sevdet-pașa și hotărîrea Porții de a adera la trimiteria unei comisiuni internaționale; tot relativ la Rumelia și scirea că prințul Alexandru ar voi să supună cestiunea unirii unui plebiscit. Pe de altă parte, trăgănarea tratărilor pentru armistițiu între Bulgari și Sârbi, slăbirea perspectivei de pace, nemulțumirea presei ruse față cu atitudinea Austriei, scirile și contra-scirile despre o rețea între Berlin și Viena, străduințele cabinetului englez de a face pe puteri să înțeleagă că Anglia nu se consideră ca deslegată de tractatul din Berlin: toate aceste nu sînt material bogat fără

îndoeală, dar' atît de încurcat, încât e greu omului a se regăsi în acest labirint.

O altă scire destul de importantă este rețeaua între guvernul german și guvernul austriac, care provine din cauza atitudinii acestui din urmă în conflictul sârbo-bulgar. Scirea avea pentru dînsa mult temei. Ordinul de țî al Țarului, dat imediat după demersul contelui de Khevenhüller, mesagiul împăratului Wilhelm către Reichstag, care nu avea alt scop decât să împedecă o desbatere publică asupra relațiunilor dintre cele trei imperii, sînt circumstanțe, cari lasă să se creadă că un punct negru s'a ivit pe orisonul acordului celor trei împărați.

Judecând după întorsătura ce iau lucrurile, cea mai probabilă soluțiune e o unire personală între Rumelia și Bulgaria. Principele Alexandru ar fi numit pentru totdeauna guvernator al Rumeliei, guvernul acestei provincii rămânînd separat. Cu alte cuvinte un pas hotărît către soluțiunea finală, adică unirea definitivă. Aceasta nu închide puțința altor soluțiuni, mai favorabile Bulgarilor; numai de *statu quo ante* nu mai poate fi vorba.

Alegerile nu s'au terminat încă în Anglia. Țiarul „Observer“ are dreptate dacă țice, că alegerile ce vor urma încă, nu vor schimba mult rezultatul obținut până acum. Este probabil, că liberalii vor dobândi o mică majoritate asupra conservatorilor și Parneliților. Țiarele din Londra vorbesc cu îngrijire despre numărul crescînd al Parneliților în camera comunelor. În parlamentul viitor se vor afla cel puțin optzeci de Parneliți, probabil însă preste nouăzeci. Aceasta este recompensa Irlandei pentru liberali — un subiect despre care a vorbit lordul Rosebery la Glasgow. Gladstone, țise el, a muncit țeci ani din viața sa pentru a repara cel puțin întru câtva nedreptățile ce a încercat Irlanda. Nimeni n'a făcut în viața sa nici a douăzeci parte pentru Irlanda, din ceea-ce a făcut d. Gladstone pentru insula verde. Dînsul a renunțat la prejudiciile ce le avea ca prieten al bisericii și a înstrăinat o mulțime de prieteni puternici, numai pentru a face bine Irlandei. Care a fost rezultatul? Irlanda se găsește într-o stare relativ favorabilă, la care nu s'ar fi așteptat nimeni înainte de optsprezece ani și cu toate acestea mulțumirea și recunoștința Irlandei față cu Gladstone se manifestă prin aceea, că Irlandezii nu votează pentru nici un candidat liberal.

Guvernul englez nu s'a hotărît încă în mod definitiv pentru adnexiunea Birmaniei superioare, fiindcă înainte de a da o declarațiune definitivă asupra acestei cestiuni, dînsa dorește să aștepte

scirea raportului comisarului englez relativ la atitudinea și dorințele poporului birman și să cunoască și vederile lordului Dufferin. Este probabil, că dificultatea de a găsi un succesor apt al lui Thibo, care ar pute să fie pus sub protectoratul englez, va îndupleca pe Englezi să pună mîna pe guvernul țerii și în acest cas se va numi un guvernator englez, cu mai mulți comisari-ajutori. S'au luat deja toate dispozițiunile pentru administrarea provisorie a țerii. Este probabil că regele Thibo va fi trimis pe insula Ceylon.

Din dieta Ungariei.

(Ședința dela 10 Decembrie n.)

Se prezentează mai multe adrese, care se avisează la comisiunea pentru petițiuni.

Ministrul Trefort așterne presidiului al 14-lea raport partea I privitoare la starea instrucțiunii populare, rugându-se să se împartă deputaților.

Urmează desbaterea privitoare la prelungirea perioadului pentru mandatul de deputat dietal.

Alexandru Ullmann declară că nu are de a spune ceva nou, ci că răspunsul seu e provocat de unele aserțiuni ale opoziției. Cu deosebire Oto Hermann privește în prelungire un atentat la dreptul suveran al poporului. Aceasta e eronată, deoarece dreptul maiestic al poporului nu atîrnă dela alegerile dese, căci în acest cas ar fi a se introduce alegerile anuale. Dreptul suveran al poporului consistă în deprinderea constituțională a drepturilor sale prin participarea la legislațiune. Scopul acesta se poate ajunge atît cu periodul de un an, cît și cu cel de 3, 5 sau de 7 ani, cum există în Anglia.

Dacă considerăm raporturile din țeara noastră, e imposibil să nu dăm preferență perioadului de cinci ani. Între altele periodul de trei ani trece în mare parte cu constituirea, cu lucrările delegaționale cu pregătirea alegerilor următoare, așa încât abia rămîne pentru o lucrare neîntreruptă unul din trei ani.

Părerea lui Ullmann e că țeara ar fi învoită chiar și cu prelungirea fie și pe 10 ani, decât să se suspendă baremi o parte a desbaterei asupra bugetului. Ullmann privește proiectul ca o stavilă în contra repețirii prea dese a abuzurilor ce se fac la alegeri și din acest punct de vedere află în proiect și o parte morală.

Nu voim, — țice Ullmann — să vîtămăm dreptul de suveranitate al poporului, ci numai interesele acelora, cari fac cu ocaziunea alegerilor țîrguri bune. Vorbitorul polemizează cu deputatul Margittay, care a țis, că Ovreei sînt în țeară elementul demoralisator la alegeri, deoarece acestia sînt în stare a sprîngi ori-ce guvern

chiar și un guvern Starcevician. Sub independență înțeleg vorbitorul, ca deputatul să nu atîrne pe un timp atît de scurt dela opiniunea atît de schimbăcioasă a poporului.

Ullmann se încearcă a scoate dovezi pentru prelungire din istoria parlamentară a Angliei.

Ignățiu Helfy țice, că e anevoiă a aduce dovezi din istoria în privința cestiunii, care dintre perioadele dietale sînt mai corespunțătoare? Se provoacă la date din Elveția, unde s'au făcut destule probe.

Încât privește Ungaria, un trecut de secol vorbește pentru periodul de trei ani. Întrebarea e numai: care e cauza pentru care se cere prelungirea? Dînsul nu află nici un motiv. Mandatul prelungit are înțeles acolo, unde parlamentarismul e desvoltat și guvernul nu hotărăște fără de a apela la națiune. La noi nu s'a experiat aceasta în decursul domniei de 18 ani. Închee cu Austria convențiunea, primesc ocuparea Bosniei, fără-ca să în fie curent cu opiniunea națiunii. Între astfel de împregiurări prelungirea pentru noi e cea mai periculoasă.

Mai e și o altă cauză. Nu e de a se comabate prelungirea acolo, unde majoritatea e pîtrunsă adînc de sentimentul constituțional, unde ea urmează guvernului numai până în momentul când vede, că nu urmează o direcțiune periculoasă. În acest parlament nu avem exemplul ca majoritatea să fi votat contra vre-unui ministru; aci tocmai așa îl aplaudează pe Tisza, cum l-au aplaudat pe Andrassy, Lonyay, Bittó și Szlavy, și precum ar aplauda pe ori-cine care ar sedea acolo. La noi dar' nu se poate nega, că prelungirea perioadului dietal e tot una cu prelungirea vieții guvernului.

Nu stă nici aserțiunea, că prelungirea perioadului dietal e de lipsă acum după-ce s'a consolidat casa de sus. În acest cas ajungem în contradicție cu motivarea de atunci a ministrului-șef, care a declarat în două rînduri, că prin reforma casei magnaților nu intenționează a străpune pondul politic în casa de sus. E ridicolă aserțiunea deputatului Darányi că prelungirea nu e un act de natură politică, ci mai virtos socială, deoarece prin aceasta se câștiga salvarea clasei mijlocie decădute. Regret întru adevăr, că colega deputat nu ne-a onorat la congresul economic.

Ignățiu Darányi: Am fost acolo!

Ignățiu Helfy: La congresul economic ne-am sfărîmat capul cum să-i ajutăm clasei de mijloc. Regret că atunci nu l'a trecut prin minte a ne da acest sfat.

Helfy e de părere că pentru un mandat de 5 ani oamenii vor cheltui și prada mai mult. Dacă Darányi a susținut pe franțuzesce că prelungirea e o reformă de caracter *par excellence* social, el poate să susțină că proiectul din cestiune e de un caracter *pour son Excellence*. Convingerea mea adîncă, — adauge Helfy, — e că deputații inclinați a vota prelungirea, n'au alt scop mai practic decât acela satorit de M-a

Foița „Tribunei“.

Doine populare.

— Culesse de I. P. R. —

XIII.

Frunză verde de sasău
Dus e badea la Brașeu,
Nu s'a dus să nu mai vie,
Ci s'a dus să n'vete-a scie,
Dac'a scie și-a n'vete-a,
Veni-va și m'a lua,
Dar' el de nu m'a lua
M'oiu duce din jos de moară
Și-oiu stringe năsip n poală
Și-oiu da la badea să moară,
Ori să moară, ori să piee,
Ori pe mine să mă iee.

XIV.

Bădișor din doi bădiți
Voi amîndoi mă iubiți,
Ș'amîndoi ați scit scie
Cu domni n cancelarie,
Și mi-ați lăsat dorul mie,
Și-amîndoi ați scit carte,
Nici de unul n'avui parte.
Bată-te, bădiță, bată,
Nu te bată alte rele
Numai gîndurile mele,
Gîndurile dintr'o noapte
Te bată până la moarte,

Gîndurile dintr'o țî
Te bată cît îi trăi
Și te-ajungă, bade-ajungă
Ajungă-te dorul meu
Unde-a fi locul mai rău,
În casa tătâne-tău,
Să te-ajungă dor cumplit
Să lași lingura la blid
Și pe tatăl tău plîngînd;
Să-ți aduci bade aminte
Că-i blăstăm de oare-unde,
Nu-i blăstăm dela măicuță,
Că-i blăstăm dela drăguță,
Că maica n'ar cuteza
Pe tine-a te blăstăma.

De-ar da, bade, D-țeu
Să te nsori de nouă ori
Și să ai nouă muieri,
Cu muierea cea dintăiu
Să ai bade-o copiliță
Să te poarte pe uliță
Să vii și l-a mea portiță
Să-ți dau și eu o cojiță.
Când te-i duce a peți
Prin pădurea rășinească
Murgul tău să poticnească,
Măna stângă
Să-ți-o frîngă,
Să-ți aduci bade aminte
Că-i blăstăm de oare-unde.
Bade, nu te-oiu blăstăma;
Să-ți dea, bade, D-țeu

Cu muierea-a doua oară
Un hinteu cu șese cai,
Să te ducă la spitai,
Șese boi ca taurii
Să-i mănânci cu doftorii,
Opt vaci ca cotețele
Să le mînci cu leacurile,
Când vei fi mai sănătos
Să nu iai un paiu de jos.

XV.

Pe marginea Dunării
Merg feciorii ca norii,
Blăstămîndu-și părinții,
Că-ce l-au făcut pe ei
Așa mari și frumusei,
Să treacă plumbii prin ei.
Dar' părinții nu-s de vină,
Că și ei destul suspină,
De-oiu muri n țeară străină
Fără de leac de lumină,
Fără scînduri de sălaş
Fără pînză pe obraz,
Numai moarte și necaz.

XVI.

Murș, Murș, apă lată,
Ce vii așa turburată,
Tot cu sînge mestecat?
Aduni mari și aduni mici,
Aduni capuri de voinici,
Degetele cu inele
Și puscii fără de oțele?!

Dar' cum eu că n'oiu veni,
Când în capul apei mele
Se bat două taberi grele,
Strigă Neamțul cătră ele:
Dați, dați, dați feciorii mei,
Să ținem unul cu altul
Să scoatem pe împăratul,
Să scăpăm împărăția
Să măturăm iobăgia
Să ștergem toată robia.
Că ei trec în țeri străine,
Unde nu cunosc pe nime
Numai frunza și earba,
Care e n toată lumea.

Merg feciorii tot horind,
Tot horind și fluerînd
Pe măicuțe blăstămînd:
Fire-ai maică, blăstămată,
Că-ce nu mai făcut fată,
De mai făcut un fecior
La-mpăratul de-ajutor.
Și io-aș scii sedea pe vatră,
Să nu cat țeara de lată
Și io-aș scii toarce într'o furcă,
Să nu cat țeara de lungă;
Scii tu maică, scii tu bine,
Când m'ai făcut tu pe mine,
Nu mai făcut nici spre-un bine,
Nu-ți voiu cosii prin grădină
Nici țî-oiu mulge oi la stână,

chiavelli în maxima: *Lo scopo d'ogni regimento è: durare.* Fiecare guvern are ca scop — să rămână. D-voastre voiți să rămâneți pe scaune, în domnie, și de aceea aduceți periodul de 5 ani.

Vorbitorul polemizează apoi cu ministrul Tisza, care a constatat că la alegeri se fac agitații. Helfy recunoaște că agitații se fac și din partea opoziției, întrucât opoziția constată că guvernul nu-și împlinesc angajamentele.

Nime nu a contestat că schimbându-se împrejurările politice, se schimbă și vederile; aceasta n'a tras-o nime la îndoială: e un lucru foarte firesc. Recunosc și aceea, că arareori și-a putut un bărbat din opoziție validă până în cel din urmă punct convinșiunile după-ace a ajuns la guvern. Aceasta zace în puterea împrejurărilor.

În privința aceasta Helfy se provoacă la dovezi din istoria Italiei, citând pe Garibaldi.

Ministrul Tisza însă și-a schimbat convinșiunile și cu privire la scopul de căpetenie. N'a predicat oare timp de un lung șir de ani independența Ungariei? n'a predicat ca dogmă armata independentă? bancă independentă?

În astfel de lucruri nu e permis a-și schimba păreri.

Cu astfel de proceduri se omoară facultatea de însuflețire a tinerimii.

Respinge proiectul.

Emeric Visi polemizează cu antevorbitorul luându-l în apărare pe ministrul-president.

Coloman Thaly (reflectând la vorbirea lui Visi): Îl imitează pe Coloman Tisza! E departe încă!

Visi reluând cuvântul ține o vorbire lungă, după care vorbește Ioan Kállay și apoi contele Albert Apponyi.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Cohalm, 28 Noembrie 1885.

În numărul 186 al „Tribunei“ din 17 August s'a publicat o „rectificare“ a d-nului Nicolau D. Mircea, la nisele atacuri, după d-sa nedrepte?!

În această rectificare între altele d-nea d-nul rectificat: „În privința scoalei de stat, după cercetările făcute, am aflat: că un individ anume „George Lungu din Cohalm, a cerut în numele „mai multor Români din Cohalm dela inspec-torul regesc de scoale, ca să li se facă scoala „de stat în Cohalm. Cerut-a acest individ singur scoala de stat și a scris în cerere pe „cine a voit — sau a făcut aceasta cu con-sensul tuturor celor subscriși, nu știu, atâta însă „am aflat, că el, adică George Lungu, a „cerut scoala de stat cu mai mulți Români din „Cohalm“.

Era această aserție adevărată sau nu, fundată sau nu, așteptam să se clarifice. Așteptam în publicitate dar' înzadar. Se începe scoala de stat. Atenția lunei era îndreptată asupra ei spre a se convinge de cele scrise de un cap al protopopiatului nostru.

Ca în multe alte cauze, aserția s'a dovedit de nefundată, căci nici un singur fiu de Român nu s'a înscris la acea scoală. Va să dăcă fanfaronada d-lui administrator, acum protopop al Cohalmului, rămese o vorbă seacă, ea să nu mă exprim neparlamentar.

Dar' nu se finese comedia protopopească numai cu atâta. Se pune un cumnat al seu să scrie în „Telegraful român“, care se află la dispoziția unui frate al seu nisele invective la adresa celui Lungu.

Să vedem acum cine spriginesc scoala de stat, cine periclitează existența scoalelor române?

Începutul cu trecerea la scoala de stat dela cele confesionale s'a făcut. Nu au trecut însă copii de ai partizanilor lui Lungu, ci chiar fiul celui mai mare aderent al d-lui protopop Mircea.

Fiul lui George Buzea, fratele lui Ioan Buzea, fost învățător gr.-or., acum comisar de poliție. Acest Ioan Buzea este fiu al capelanului protop. Ioan Bercan, codițele intime ale d-lui protopop.

Lumea va cualifica acest fapt!

Dar' nu este numai atât. Anul acesta ca nici odată până acum se înscrieră la scoala gr.-or. vre-o 15 copii gr.-cat. din cauza prea multor scolari la acea scoală. Dilele acestora

spre cea mai mare mirare dl protopop ca director scolar dete ordin învățătorului să întărească din scoală pe acei copii! Aceasta este o monstruositate!

Părinții copiilor sânt măhniiți și nu știu ce să facă: „la scoala gr.-cat. nu-i mai trimitem, de aci ne întăresc, nu ne rămâne decât să-i trimitem la scoala de stat!“ Astfel vorbesc ei și nu știu cum fi vom împedeca dela acest pas, dacă nu va interveni cumva Preaveneratul consistor și dacă nu va sili pe dl director Mircea să-și retragă ordinul pe cât de neprecugetat, pe atât de periculos.

„Țiganul ajungând împărat, pe tatăl-seu îl spânzura mai întâiu.“

Cronică.

În memoria marelui arhieru Andreiu s'a celebrat astăzi în biserica gr.-or. catedrală din loc, după săvârșirea sfei liturghii, un parastas solemn decătră Preacuvioșia Sa archimandritul și vicarul arhieriscopesc Nicolae Popea cu asistența preoțească numeroasă și între cântările duioase ale corului tinerimei seminariale. Inteligență și popor în număr foarte frumos au luat parte la această rugăciune pentru odihna sufletului neuitatului binefăcător al bisericii gr.-or. și al neamului nostru preste tot.

Zăpadă. De ieri dimineață ninge fără întrerupere, încât astăzi zăpada a crescut și, dacă nu va întreprinde o vreme moale, căruțele se vor pune la odihnă, putându-se folosi saniile.

„Constituționalismul“ în Ungaria. Cetim într-o corespondență budapestană a foi „Allgemeine Zeitung“ din München următoarele relativ la lungirea mandatului dietal pe cinci ani:

„Se poate ține de sigur, că dependența deputaților deja aleși dela guvern nu va scăde ci va spori prin lungirea duratei mandatului. Acuma cu privilegiul fiecărei alegeri atrin deasupra deputatului sabia lui Damocle, deoarece, care e privit de nesigur, e lăsat de guvern să cadă, fără-ca deputatului să i-se deie baremi odată privilegiu de a se reabilita în ochii înaltului guvern. Puterile mai tinere, care pășesc în parlament pentru prima oară abia au timp să se orienteze și nu se cugetă decât cum să-și păstreze scaunul prin aceea, că se arată atât de gata de serviciu precum numai e posibil și vorbesc precăz se poate de puțin. Guvernul nu cere decât să voteze pentru minister: de vorbit se îngrijesc ministrul-president singur. Influența guvernului asupra poporațiunii e atât de mare, încât alegătorii, dacă nu sânt de mai nainte de vederi opoziționale, își dau votul numai acelei persoane, care e candidată de reprezentanții guvernului. Alegătorii încă sânt tot îngrijeați, ca nu cumva deputatul ales să se abată dela această linie, deoarece numai astfel are dînsul influență în biroul guvernului și numai astfel pot spera d-nii alegătorii a pute aduce durerile lor mici și mari în acest birou cu prospecte de o cură cu succes. E un sistem perfect de asigurare împrumutată.“

De căteori bea Maghiarul? La Budapesta s'a deschis ieri casina clubului cercului al VI și VII cu mare solemnitate. Era de față și ministrul-president Tisza. După alte multe toast, a toastat Stefan Mendel în sănătatea ministrului Tisza. Reproducem numai începutul toastului: „Proverbul maghiar“, începe Stefan Mendel, — „dăcă Maghiarul bea de trei ori, dar' dacă e vorba ca să trăească ministrul-president Coloman Tisza, atunci Maghiarul bea de trei-deci de mii de ori...“ A fost apoi imediat vorba despre înăvuirea cercului respectiv al Budapestei.

Zăpada la Fiume. Se scrie din Fiume: De decenii încoace a nins aci pentru prima oară așa ca zăpada să rămână. Preste noapte a fost un vânt puternic. Pe linia ferată Fiume Carlstadt s'a oprit în zăpadă un tren de povară cu 12 vagoane și a trebuit să se aducă în ajutor o mașină dela gara învecinată, pentru-ca să scoată din zăpadă trenul oprit. Trenul accelerat a întârziat astăzi.

Choleră în Italia. „Wiener Abendpost“ scrie: Conform unei telegrame a locotenenții din Triest s'au întâmplat la Conegliane în Italia casuri noue de choleră. Cu toate că în zilele din urmă nu s'au constatat casuri noue și prin urmare nu există motiv de îngrijire, totuși ministrul de externe a luat dispozițiuni, ca față de pasagerii din Italia să se întrebuițeze măsurile sanitare în modul cel mai strict.

Grigorie Alexandrescu. Grigorie Alexandrescu, a cărui dispariție dintre noi toți o vor deplânge, e unul din fiii României, de care cu drept cuvânt are dreptul de a fi mândră.

El s'a născut la Tergoviște, la 22 Februarie 1820 și s'a făcut studiile la liceul sf. Sava.

La vârsta de 18 ani, Grigorie Alexandrescu intră în armată.

Înaintat, după câțiva ani, la gradul de căpitan, el fu nevoit a lăsa cariera militară și își dete dimisia în urma unei certe ce o avu cu unul din șefii sei.

Lăsând sabia, Alexandru luă condeiul și începă a scrie asupra stării înapoiate în care se afla atunci țeara. Mai multe satire îndreptate în contra Rusiei și a Turciei, care își disputau superioritatea în principate, îl băgară de mai multe ori în închisoare.

La 1848, el era semnalat ca un om primejdios guvernului rus. De aceea, la sosirea trupelor Țarului la București, Alexandru a fost întemnițat imediat la mănăstirea Plumbuita, unde erau deja mai mulți dintre prietnii sei, ca Bolintinean, Heliade, Bălcescu, Theolog Steriade și alții.

Exilul a fost scurt pentru Grigorie Alexandrescu. Liberat din nou, el compuse mai multe satire în versuri. Între cele mai însemnate vom cita „Răsunarea șoarecilor“ scrisă cu mult humor, o „Scrisoare către Voltaire“ în care ridea de Parnasul român din vremea lui, și altele.

Afară de alte numeroase bucăți de versuri, Alexandrescu a publicat mai multe scrisori adresate lui Bolintinean și lui Ioan Ghica, cei mai buni prietnii ai sei.

Ca fabulist, el s'a distins mai ales prin ideile sale originale și eleganta ușurință a stilului. În această ramură a poeziei, el poate fi considerat ca fruntașul și creatorul fabulei române.

Poesia sa intitulată Anul 1840, o elogie plină de sentiment și de satiră, contribuă mai ales a-l face popular.

Lovit de aproape 12 ani de boala care i-a dat moartea, poetul trăia cu ficia și cu ginerele seu, nevedând și nevoind să aibă relații cu nimeni.

Dar' moartea a venit, și Grigorie Alexandrescu, vechiu efor al spitalelor, fost membru al comisiunii centrale din Focșani, fost ministru, s'a stîns în noaptea de 25 spre 26 curent.

E o mare pierdere pentru literale române și pentru țeară, care perde încă un membru al pleiadei de scriitori, cari au contribuit atâta la ridicarea sa intelectuală și morală.

Aniversarea luării Plevnei. Tot „Românul“ scrie: Joi, aniversarea luării Plevnei, capitala a fost salutată cu buibuitul tunurilor din cupola franceză. Această cupolă este ultimul progres al artei militare și nu există încă în nici o țeară.

Cupola germană nefiind încă gata, nu a putut trage tunuri împreună cu cea franceză.

Fortificarea Bucureștilor. Cetim în „Românul“: Astăzi a apărut decretul regal, prin care exproprierea terenurilor necesare fortificațiilor Bucureștilor se declară de utilitate publică. Luarea în posesiune a acelor terenuri se declară de urgență.

Am anunțat la timp, că diferite puteri străine au manifestat dorința de a trimite reprezentanți la experiențele ce sânt a se face cu cupolele dela Cotroceni. Aflăm că din partea Franciei spre acest scop a sosit în București ieri, Mercuri, dl locot.-colonel Caffarel, atașat militar prelungă ambasada republicii franceze din Constantinopol.

Vitejia prințului Alexandru și a armatei sale. Un voluntar rumeliot, dintr'o familie bună, care a fost la bătălia dela Slivnița și la luarea defileului dela Dragoman, povestesc următoarele cum trăese prințul în câmpul de bătăie:

„Prințul nostru Alexandru este un adevărat exemplu de virtuți militare. El se scoală cel dintăiu la 4 oare și jumătate și seara se culcă cel din urmă, la 11 oare. Doarme în mijlocul soldaților pe rogojini, unde găsește un loc liber; mănăncă împreună cu trupele aceleași bucate din același cazan. Deși poartă în luptă uniforma de colonel a regimentului seu, ține cont și de costumul național, căci în tot timpul campaniei în loc de cisme poartă opinci, cum se obișnuiesc la voluntari. La ori-ce bătălie, la ori-ce luptă îl vedeai în primele rânduri, totdeauna fără frică și bine dispus. Prin cuvinte însuflețitoare el încurajază pe soldați, dicend: „Dirzite-se, iunași!“ (Țineți-vă voinicilor!) sau: „Napred, iunași! Ne boite-se! Bog e s'nas! (Înainte, vitejilor! Nu vă temeți! Dumneșeu e cu noi!) Șe scie că devisa sa este: „Deus nobiscum!“ În bătălia dela Slivnița mergea călare dela un șanț la altul și încurajă pe soldați. La recucerirea defileului Dragoman prințul luase în mână pușca cu baioneta și a năvălit în fruntea coloanei. Acest exemplu brav a produs cel mai mare entuziasm între soldați și bravurei comandantului suprem se datorează în prim linie succesul. Trupele mergeau înainte ca lei și năvăliau orbesc în gloanțele ce cădeau ca grindina. În unele locuri prea periculoase ofițerii vreau să opresc pe soldați, până va mai slăbi focul dușmanului, dar' nu prea isbutiau, ba au fost casuri, că ofițerii au trebuit să alerge cu revolvărul în mână spre a sili pe soldați să asculte de comandă.“

Stare de asediu în Sârbia. O scire din Viena se pare că confirmă șgomotul, că guvernul sârbesc voiesc să proclame starea de asediu.

Varietăți.

(Cliseurile fotografice.) O cestiune de proprietate artistică, care interesează puțin aproape toată lumea s'a judecat acum de curând de tribunalul civil din Paris.

Hotărîrea dată precizează natura contractului, care înafară de cazul de stipulațiuni particulare, se încheie între un fotograf și clientul seu.

Cestiunea, care rezultă din cererea făcută tribunalului era aceasta: Persoana, care se fotografiează este ea în drept să ceară dela fotograf înapoierea clișeului?

— Nu, a răspuns tribunalul. Și reese din hotărîrea sa, că chiar în cazul de punere în vânzare a obiectelor de comerț cuprinzând clișeurile, persoana fotografiată nu poate împedeca, ca ele să nu treacă în mâinile cumpărătorului.

Dar' clientul are un drept, care este absolut acela de a se opune ca clișeul reprezentând figura sa, să servească la reproducere în contra voinței sale, fie pentru a o expune vederii publicului, fie pentru a o vinde.

Exercițiul dreptului de proprietate atribuit fotografului se mărginesc dar' lea un drept de reproducere exclusivă când clientul seu îi face o comandă nouă.

Dacă el nu este ținut de loc să remită clișeul, este că, deșe tribunalul: a ordona remiterea clișeului clientului ar fi în adevăr contrar cu spiritul contractului; că în adevăr, dacă fotograful s'a angajat să deie un număr oare-care de probe, el n'a înțeles de loc să deie clientului seu mijlocul de a reproduce el însuși după clișeul fotografiei sale într'un număr indefinit.

Că, în, fine, această remitere ar pute să aibă grave inconveniente pentru reputația și interesele fotografului, și ar permite mai cu seamă de a descoperi produsele și procedurile particulare întrebuițate de dînsul și cari adesea sânt fructul unor lungi cercetări.

(Vendare de autografe.) Marția trecută s'a ținut la Paris, la otelul Dronot, o licitație pentru vendarea de autografe ale diferiților compozitori de musică și artiști. Eacă câteva din prețurile eșite la licitație:

O scrisoare a lui Bizet, 30 lei; a lui Chopin, 37 lei; a lui Donizetti, 15 lei; a lui Goundon, 5 lei; a lui Meyerbeer, 10 lei; a lui Rossini, 20 lei; a lui Rubinstein 15 lei; a lui Richard Wagner 82 lei.

O scrisoare a Sarei Bernhardt, 16 lei; a lui de Desclée și de Judic, câte 20 lei; a lui Friderich Lemaitre, 30 lei; a d-rei Mars, 21 lei; a d-nei de Nilsson, 10 lei; o scrisoare de amor făcută de Déjazet, 50 lei.

O scrisoare a dlui H. Rochefort cerend o loge directorului operi: „Dacă ții să aibi într'o ți statua d-tale echeștră pe piața Odeonului, nu refușă“ 6 lei.

O scrisoare a lui Gambeta, 100 lei.

Rectificare. În nrul de ieri al „Tribunei“ la pag. 3. col. 3, șirul al 7-lea în loc de „și va fi ferit“ se se cetească „și va fi fericit“.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 12 Decembrie n. Casa deputaților. Deputatul Enyedy însinuă o interpelație la adresa ministrului de comunicațiuni pentru demisiunea directorului general de căi ferate, Tolnay. Continuându-se desbaterea despre lungirea mandatului dietal, au vorbit Gostonyi și Ugron contra lungirii, ear' Baltazar Horváth susține, între aplause vii ale casei, lungirea duratei mandatului dietal, chiar și din punctul de vedere al liberalismului. Apoi a luat Babeș cuvântul spre a clarifica din punct de vedere național proiectul și legile electorale.

Niș, 12 Decembrie n. Afirmățiunea Bulgarilor, că avanposturile sârbesci ar fi atacat patrulele bulgare lângă San-Nicolas și Krivana, e neîntemeată. Au năvălit voluntari bulgari în unele localități pitulate lângă Pirov, au fost însă alungați de locuitori.

Sofia, 12 Decembrie n. O nouă notă a guvernului bulgar, adresată puterilor, învinovătesc pe Sârbia, că aceasta vrea să câștige numai timp pentru reorganizarea armatei sale repuse, spre a reîncepe apoi ostilitățile. Bulgaria sperează, că puterile vor face presiune pentru încheerea armistițiului, care să pregătească o pace onorifică și durabilă, făcend sfârșit luptei fratricide. Tot ținutul Balcanilor e acoperit de zăpadă mare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

- A se insinua pretensiunile:
- La rămasul după Daniil Fazakas din Șieul-mare, trib. din Bistrița;
- la rămasul după Farkas Fülöp Valadi din Szt.-Mihaiu trib. din Turda.

Economic.

Piața din Sibiu, 11 Decembrie. Grâu Hectolitra 47—80 chilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.60, până fl. 4.10 secara 66 până 72 chilo fl. 3.30 până fl. 3.90, orz 58 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.50 până fl. 2.10, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.— până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 35.— până fl. 35.—, lumini turnate de sēu fl. 48.— până fl. 50.—, săpunul fl. 28.— până fl. 30.—, fēn 100 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cânepa fl. 30.— până fl. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirtul p. 100 L. 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 32 până 45 cr., carnea de porc 32 până 36 cr., carnea de berbec 18 până 20 cr., ouă 10 cu 22 până 24 cr.

Piața din Mediaș, 10 Decembrie. Grâu hectolitra fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.70 până fl. 4.—; secara fl. 3.15 până fl. 3.30; orz — până fl. —; ovėsul fl. 1.70 până fl. 1.80; cucuruzul fl. 2.50 până fl. 3.—; semēnța de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mēlaiul hectolitra fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.50; fasolea fl. 3.80 până fl. 4.30; lintea fl. 8.— până fl. 9.—; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilo. grami fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de sēu vērșate fl. 32.— până fl. 33.—; unsoarea de porc fl. 50.— până fl. 52.—; slămina fl. 30.— până fl. 50.—; cânepa fl. 22.— până fl. 24.—; fēnul fl. 1.60 până fl. 2.—; săpunul 100 pucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spirtul gradul 8 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 20 până 24 cr.; carnea de porc 36 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 10 Decembrie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 47.— cr. până 47.1/2 cr., de mijloc 47.1/2 cr. până 48.— cr., ușori — cr. până 48.— cr., marfă țerāneascā, grea 32.— cr. până 33.— cr., de mijloc 38.— cr. până 43.— cr., ușoară 35.— cr. până 42.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 38.— cr. până 41.— cr., transito ușori 36.— cr. până 40.— cr., îngrāșați cu ghindā — cr. până — cr. per 40/0 compenți la garā.

Cursul pieței din Sibiu.

din 12 Decembrie st. n. 1885.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.55	vēnd.	8.60
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.21	"	1.22

Bursa de Budapesta

din 11 Decembrie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	99.20
" " hārtie " 5%	91.—
Imprumutul cāilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ung.	103.—
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " " bānățene-timișene	103.—
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " " transilvane	102.75
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75
Rentă de hārtie austriacā	82.60
" " argint austriacā	83.30
" " aur austriacā	109.—
Losurile austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncei austro-ungare	872.—
" " de credit ung.	294.25
" " " austr.	291.40
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.50
Galbeni împērātesci	5.95
Napoleon-d'ori	9.98
Mārci 100 imp. germane	61.75
Londra 10 Livres sterlinge	125.70

Bursa de Viena

din 11 Decembrie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	99.10
" " hārtie " 5%	90.95
Imprumutul cāilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.40
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.30
Bonuri rurale ung.	102.75
" " " cu cl. de sortare	102.75
" " " bānățene-timișene	105.50
" " " cu cl. de sortare	105.50
" " " transilvane	102.75
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	117.90
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.80
Rentă de hārtie austriacā	82.60
" " argint austriacā	83.30
Rentă de aur austriacā	109.10
Losuri austr. din 1860	139.30
Acțiunile băncei austro-ungare	874.—
" " " austr.	293.25
" " " de credit ung.	291.30
Argintul	—
Galbeni împērātesci	5.98
Napoleon-d'ori	9.98
Mārci 100 imp. germane	61.75
Londra 10 Livres sterlinge	125.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Decembrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	90.1/2	vēnd.	91.1/4
" Rur. conv. (6%)	"	83.1/4	"	84.3/4
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	245.—	"	252.—
Banca națională a Romāniei	"	1052.—	"	1130.—
Impr. oraș. București	"	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Act. de asig. Naționala	"	224.—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	89.1/4
Societ. const.	"	174.1/2	"	230.—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Aur	"	13.—	"	14.—

Cea mai bună ocaziune

spre a cumpăra

Mașine de cusut veritabil americane.

Pentru lipsă de spaț **se desfac cu totul** mașine de cusut originale Weehler-Wilson, Howe și Singer, cu aparat pentru găuri de bumb,

cu prețuri de fabrică

la [215] 3—6

J. Wittmann,

Sibiu, Strada Cismădiei Nr. 13.

În macasii scrie „Der Krankenfreund“ (Amicul bolnavilor) sînt indicate o mulțime de remedii de casă, cari s'au dovedit în decurs de mulți ani ca sigure, și din această cauză merită cea mai călduroasă recomandare. Fie-care bolnav ar trebui să cetească scrisoarea. Cu deosebire celor ce sufer de podagră, reumatism, oftică, slăbiciune de nervi, anemie, li se atrage atențiunea la aceea, că foarte adeseori așa numitele boale incurabile, se vindecă cu medicamente de casă. Cine dorește să cetească cărticica „Krankenfreund“, să scrie o corespondență la institutul editor Richter în Lipsca, și expedarea va urma. Prin aceasta nu se fac spese pentru comandator. [194] 8—20

Negustoria de sticlă, porcelan și galanterii

Petru Müller

[216] 4—10

Sibiu, Piața mică

își recomandă **P. T. Public** depozitul seu de nou sortat cu Vase pentru ospetarie, cafea și cină, servit pentru mănecare pentru 6 și 12 persoane, servit de cafea, Mocca și teă, bufet, menagie pentru oțet și ulei, servit pentru licor și bere, vase de flori, oglinzi, tablouri de ulei, pervasuri, cadre aurite, și părți constitutive de lampe, tacāmuri din argint de China, Alpaca și oțel de cusutor, sticlă poleită, compresă și goală, sticlă de masă, albă și colorată, sticlă pentru oglinzi, și toți articolii aparținători acestei specii, pentru prețurile cele mai ieftine; se pune și sticlă efectuindu-se în modul cel mai prompt.

CAROL F. JICKELI

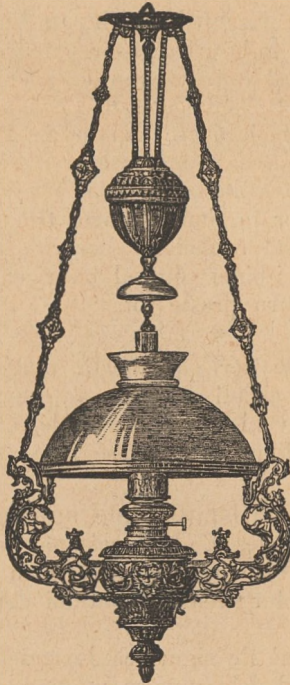
în Sibiu (Piața mică).

[212] 4—8

Deposit

al fabricii imperiale regale de lampe
Frații Brüner în Viena

recomandă pentru sezon toate soiurile de lampe în asortimentul cel mai bogat: lacate, bronsate, alămuite, arămuite, nikelate, precum și în brons antic de aramă, de argint și de aur, cuivre poli etc. **cu prețurile cele mai ieftine,** precum:

- Lampe de mână și de cină dela 22 cr. în sus;
- Lampe de părete și brațe de părete dela 25 cr. în sus;
- Lampe de atîrnat dela 41 cr. în sus;
- Lustre pe odăi de lectură și de mănecare și pentru saloane dela fl. 4.60 cr. în sus;
- Lampe de atîrnat pentru cabinet dela fl. 5.04 cr. în sus;
- Lampe de masă dela 62 cr. în sus;
- Lampe de pian dela fl. 1.93 cr. în sus;
- Lampe de noapte dela 20 cr. în sus;

mai departe:

- Lămpașe de siguranță, de uragan și de grajd dela fl. 1.40 cr. în sus;
- Luminări de petrolu de cruțare;
- Lampe de ligroină dela 34 cr. în sus; etc. etc.

Părți singuratiche de lampă, precum: becuri, vase, unelte de atîrnat, picioare, corturi, globuri, cilindre feștile, etc. se vînd de asemenea totdeauna cu prețurile cele mai ieftine.

Prețuri curente și desemnuri la cerere franco.

Pentru vîndători liste deosebite de prețuri.

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. Öszy

recomandă

CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI

sigure contra focului și a spargerii anume construite și cari se pot descuia numai de cum-pērători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai ieftine decât fabricatele de acest soi ale altor fabrici.

Cassele se pot vedē în localul fabricii

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă sigură în contra focului și a spargerii provēdută cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelūngă dorința de a îți-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Diracțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalte de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provēdute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscribera cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Diracțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“. Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.